

שיירת הל"ה

רקע:

בלילה שבין 15 ל-16 בינואר יצאה מהרטוב קבוצת לוחמים מהפלמ"ח למסע רגלי לילי שצפוי היה להביאם לגוש עציון עם בוקר. עם אור ראשון גילו אותם הערבים, והם הוקפו מכל עבר. במשך שעות לחמו בגבורה עד שנפלו כל 35 (ל"ה) הלוחמים בקרב – קרב שהפך לימים לאחד מסמליה של מלחמת העצמאות.

צפייה בסרטון דקותיים, שיירת הל"ה

שאלות לדיון:

- מדוע לדעתכם מפקד המסע החליט להחזיר את החייל שנקע את רגלו יחד עם עוד שני לוחמים?
- על פי האגדה, לוחמי הפלמ"ח נתקלו ברועה צאן או אישה זקנה בדרכם לגוש עציון, והחליטו שלא לפגוע בהם, כי היו חפים מפשע. החלטה זו היא שהובילה למותם משום שהדמות אותה פגשו סיפרה לערבים בכפר על הלוחמים היהודיים ובעקבות כך פרץ הקרב. כאשר השיירה ראתה את הדמות, הם לא פגעו בה- מדוע פעלו כך לדעתכם? אילו ערכים מתנגשים במעשה זה?

סיכום מפקד:

- החלטת מפקד המסע שלא להחזיר את החייל הפצוע לבדו מעידה על הרעות והעזרה ההדדית שהובילה את לוחמי הפלמ"ח. רעות זו באה לידי ביטוי גם במטרת השיירה, להגיע לגוש עציון ולסייע לתושביה הנצורים.
- כשהחליטו הלוחמים שלא לפגוע בדמות שפגשו בדרכם הם פעלו בערכיות, ועל פי ערך חיי אדם וטוהר הנשק. גם כיום, לוחמי צה"ל עלולים לפגוש דילמות שבהן יש התנגשות בין ערכים. עלינו לפעול בערכיות תוך חתירה לניצחון.

